

usu vocis, de quo non dubitabis, modo *Δωδωναῖον χαλκεῖον . . .* in memoriam redegeris», et hoc adversariis facile largior, contentus illis, quæ Diodorus ibidem dicit: «*Ἀγάλματά τε τῶν θεῶν ἀξιολογώτατα, τῇ τέχνῃ διάφορα καὶ τοῖς βάρεσι θαυμαζόμενα*, e quibus ab Euhemero statuas deorum in templo commemoratas esse apparet. Iam si Euhemerum a Diodoro non ad verbum exscriptum esse scimus, quid impedit, quominus æneam Iovis statuam (*χάλκεον Ζῶνα*) pondere mirabilem (*τοῖς βάρεσι θαυμαζόμενα*) ab auctore Historiæ Sacræ descriptam a Callimacho hoc loco commemorari arbitremur, præsertim cum verbum *πλάσας* ad *χάλκεον Ζῶνα* prorsus accommodatum sit?

Nulla igitur modo in textum Hesychii recipiendus est ille *Παρχαῖος Ζεὺς*, quo nomine Iovem neque in Euhemeri libro neque apud Græcos unquam appellatum fuisse scimus. Equidem, multo tutiorem emendandi viam ingrediens, pro *Πάρχαρος* scribendum esse censeo *Παρχαρός*, quod sane dignum optimo maximo deo cognomen est. Significat enim omnia exhilarantem, idem fere, quod *Χάρμων*, lætitiæ dator, quo cognomine Iovem in Bœotia cultum fuisse Pausanias testatur in l. VIII. 12, 1: *Δὸς ἀφέστηκεν ἱερὸν ἐπίκλησιν Χάρμωνος*.

GEYZA NÉMETHY.

AD PANYASSIDIS HERACLEAM.

(Heracl. frgm. XII. apud *Kinkel*, apud *Pomtow* P. L. Gr. M. Vol. II. p. 72.)

Apud Stob. Floril. XVIII. 22. ad nostram memoriam manserunt etiam Heracleæ versus hi:

*Ξεῖν' ἄγε δὴ καὶ πῦν' ἀρετὴν νότις ἐστί καὶ αὐτή,
ὅς κ' ἀνδρῶν πολὺν πλεῖστον ἐν εἰλαπίνῃ μέθυ πίνῃ
εὐ καὶ ἐπισταμένως, ἅμα τ' ἄλλον φῶτα κελεύῃ.
ἴσον δ' ὅστ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ θοὸς ἀνήρ
ὕσμινας διέπων ταλαπενθέας, ἐνθα τε παῦροι
θαρσαλέοι τελέθουσι μένουσι τε θεῶν Ἄργα·
τοῦ μὲν ἐγὼ θείμην ἴσον κλέος ὅστ' ἐνὶ δαιτὶ
τέρπηται παρεῶν ἅμα τ' ἄλλον λαὸν ἀνώγη· κ. τ. λ.*

Illud *θοός* (vs. 4.), quod omnia exemplaria exhibent, suspectum Kinkel et Pomtow recte arbitrati sunt. Nam id, quod rem continet, non est edendi bibendique celeritas, sed cibi vinique capacitas. Deinde in epulis celeritatem illi celeritati pedum in bello haud componere licuerit. Collatis vs. 5. et 6. :

ἐνθα τε παῦροι

θαρσαλέοι τελέθουσι μένουσί τε θοῦρον Ἄρηα

hoc loco pro *θοός* legendum est *θρασύς*.

RUDOLFUS WEISS.

Párhuzamos idézetek.

1. Hom. Od. XI. 74.

ἀλλά με κακῆαι σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοι ἔστιν,
σῆμύ τέ μοι χεῦαι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης.
ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετιμόν,
τῷ καὶ ζῶδς ἔρεσσον.

Arany Toldi Est. I. 31.

Sírom ez. Kevés nap vár üresen engem.
Te, öreg barátom, te temess el engem . . . .
Ide temess akkor s ne tégy semmi jelet
Csak, a mivel ástam, ezt az ásónyelet.

2. Il. XXIV. 503.

Ἄχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
μνησάμενος σοῦ πατρός, ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
ἔτλην δ' οἱ' οὐκ ἔτις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
ἀνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.

Gyulai P. Pókainé :

Nagyságos fejdelem —
Elitért fiáért könyörög az anya.
Én könyörgök, nézz rám, én, a ki gyűlöllek ;
Térdelek mint szolga, sírok mint a gyermek.

VÁRKONYI ENDRE.